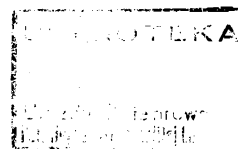

Warszawa, 1 grudnia 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

E 04d 3/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20601.

Kl. 37 c, 5702.

Jan Niemiec
(Goleszów, Polska).

37 c 3/16

Kwadratowa dachówka blaszana.

Zgłoszono 7 kwietnia 1932 r.
Udzielono 15 października 1934 r.

Wynalazek dotyczy dachówki blaszanej, sporządzonej ze zwyczajnej blachy i używanej do krycia dachów. Dachówka, będąca przedmiotem wynalazku, ma na celu umożliwienie krycia dachów nawet przez niefachowców. Przymocowuje się ją do podszalowania bardzo prostym sposobem przy małym nakładzie pracy. Można nią kryć również dachy bez podszalowania; w tym przypadku przytwierdza się ją do łąt, przybitych pionowo do stolca dachowego. Również przeróbka dachów, pokrytych dachówką według wynalazku, jest szybka, przyczem dachówka nie ulega zniszczeniu i można jej bez wszelkiej dodatkowej czynności użyć bezpośrednio do ponownego krycia dachu.

Dachówka kwadratowa, wykonana z

płyt blaszanych, cynkowych, pocynkowanych lub żelaznych, o dowolnej grubości i wielkości, używana do krycia dachów, posiada według wynalazku oprócz znanych grzbietów usztywniających, biegnących wzdłuż jej dolnych krawędzi, grzbiet usztywniający, biegnący wzdłuż jednej jej przekątnej. Grzbiet ten jest okrągły lub półokrągły, wytłoczony w kształcie rurki lub półrurki, o obwodzie mniej więcej 5 cm, z rozsunietami brzegami, które nasuwa się na łebki specjalnych gwoździ, wbitych do podszalowania i służących do przytwierdzenia dachówki.

Przykład wykonania wynalazku uwidoczniono na rysunku.

Fig. 1 przedstawia widok dachówki, fig.

2 — przekrój dachówki z okrągłym grzbietem, fig. 3 — gwoździe do zawieszania dachówki z okrągłym grzbietem, fig. 4 — przekrój dachówki o półokrągłym grzbiecie i fig. 5 — gwoździe do zawieszania dachówki z półokrągłym grzbietem.

Krycie dachu rozpoczyna się od dolnej krawędzi dachu półpłytą, jak przy kryciu eternitem, i postępuje ku szczytowi. Na specjalne gwoździe o łebku okrągłym (fig. 3) lub półokrągłym (fig. 5), wbite poprzednio w odpowiednich odległościach, równych mniej więcej połowie długości przekątnej dachówki, nasuwa się grzbiet *a*, biegnący wzdłuż przekątnej dachówki w kształcie rurki (fig. 2) lub półrurki (fig. 4). Gwoździe należy wbić tak, aby po nasunięciu dachówek łebki gwoździ znajdowały się jedne pod środkami, inne pod końcami grzbietów *a*. Dachówkę leżącą wyżej, nasuwa się po gwoździach o łebku okrągłym (fig. 3) lub półokrągłym (fig. 5) na dachówkę niższą grzbietem *a* na grzbiet *a* dachówki niższej, przyczem końce *c* wsuwanej dachówki podsuwa się we wpusty *d*, utworzone przez grzbiety *a* dachówek sąsiedniego rzędu, aby

końce *c* przybić z dachówką sąsiedniego rzędu jednym wspólnym gwoździem do podszalowania. Końce grzbietów *a* po przybiciu dachówki ściska się odpowiednimi kleszczami. Poderwanie przez wiatr dachówki blaszanej, przymocowanej w ten sposób, jest wykluczone i tylko człowiek mógłby ją usunąć w umiejętny sposób. Dach, pokryty dachówką według wynalazku, ma wygląd bardzo estetyczny.

Zastrzeżenie patentowe.

Kwadratowa dachówka blaszana, znamienna tem, że dla nasunięcia jej i zawieszenia na główkach gwoździ, wbitych w odstępach, równych połowie jej przekątnej, w deski lub łaty, posiada grzbiet usztywniający, biegnący wzdłuż jednej jej przekątnej i wytłoczony w kształcie rurki lub półrurki z rozsunietymi brzegami, dostosowanej do kształtu łebków specjalnych gwoździ (fig. 3 i 5).

J a n N i e m i e c.

